

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/76/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116219460
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Majerský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1116219460.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Majerského a sudcov JUDr. Ivany Štíftovej a JUDr. Romana Bolebrucha, v spore žalobcu: K. R., X.. X.X.XXXX, V. XXXX/XX, L., zastúpeného advokátkou JUDr. Evou Krištofiakovou, Zelená 11, Malinovo, proti žalovanej: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpenej advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, o zaplatenie 840 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 19C/104/2016-91, zo dňa 23.5.2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanej plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 840 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 840 eur od 5.8.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku; žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením. V odôvodnení uviedol, že žalobou podanou na súd 19.9.2016 sa domáhal žalobca proti žalovanej zaplatenia 840 eur s príslušenstvom titulom poistného plnenia a náhrady trov konania na tom skutkovom základe, že žalobca je fyzickou osobou a v tomto prípade poškodeným na motorovom vozidle K. F., U. L. (ďalej len „motorové vozidlo“) škodovou udalosťou ktorá sa stala dňa 24.4.2016. Žalovaný je právnickou osobou, ktorá v rámci predmetu činnosti poskytuje životné a neživotné poistenie a má povinnosť uhradiť náhradu škody podľa zákona č. 381/2001 Z. z. (ďalej len zákon o PZP), pokiaľ bolo preukázané, že škoda sa stala. Dňa 24.4.2016 vznikla škoda žalobcovi škodovou udalosťou, ktorá bola spôsobená klientom žalovaného (O. P. A.) na motorovom vozidle vedená poisťovňou pod J. XXXXXXXXXXXX a za prenájom náhradného motorového vozidla pod J. XXXXXXXXXXXX. Žalobca spolu s poistenou u žalovanej (O. P. A.) oznámili škodovú udalosť poisťovni a požiadali o vyplatenie škodovej udalosti z poistenia podľa zákona o PZP z poistnej zmluvy č. 6804459690/1070241699. Zároveň si žalobca prenajal náhradné motorové vozidlo J. J.. Žalovaný vykonal prvú obhliadku 29.4.2016 a následne doobhliadku motorového vozidla 9.5.2016 a na ohliadkovom liste zo dňa 9.5.2016 uviedol, že je potrebné pred zahájením opravy kontaktovať poisťovňu. Žalobcovi bolo následne obyčajnou poštou 23.5.2016 doručená výzva na uvedenie čísla účtu a majiteľa účtu, aby bolo možné ukončiť likvidáciu škodovej udalosti. Žalobca na písomnosť reagoval písomnosťou - doloženie dokladov k poistnej udalosti z 27.5.2016 doručenou osobne žalovanej 30.5.2016. Dňa 2.6.2016 žalobca prijal na účte čiastku 1.560,59 eura a dňa 6.6.2016 obdržal písomnosť vo veci ukončenia škodovej udalosti. Žalobca si objednal opravu motorového vozidla v sume, ktorú obdržal za

škodovú udalosť a po oprave motorového vozidla, ktorá trvala nevyhnutný čas (od 3.6.2016 do 7.6.2016) odovzdal náhradné motorové vozidlo prenajímateľovi. Prenajímateľ vystavil faktúru č. 02-06-16 v sume 1.800 eur za prenájom náhradného motorového vozidla, ktorú predložil žalobca žalovanému. Žalovaný následne likvidoval nájom náhradného motorového vozidla z poistnej udalosti a znížil plnenie v sume 840 eur z dôvodu, že náklady na náhradné motorové vozidlo uhrádza iba do času oznámenia o totálnej škode, pričom žalovaný nemá vedomosť o doručení takéhoto oznámenia o totálnej škode a koľko mu uhradia za poškodené vozidlo sa dozvedel, až prijatím finančných prostriedkov na účet a následne informáciou o ukončení PU zo dňa 2.6.2016 (doručené 6.6.2016). Preto nesúhlasí s tvrdením žalovanej, že by nájom náhradného motorového vozidla mal byť uhradený iba v rozsahu 24 dní miesto 45 dní, ako bolo náhradné motorové vozidlo prenájaté. Cenu nájmu náhradného motorového vozidla žalovaný nespochybnil, t. j. považuje ju za primeranú. Výška žalovaného nároku vyplýva z rozdielu medzi fakturovanou a priznanou čiastkou za prenájom náhradného motorového vozidla v sume 840 eur. Vo veci prenájmu náhradného motorového vozidla mal za to, že preukázal nárok predložením faktúry za prenájom náhradného motorového vozidla; nevedel o tom, že žalovaná vyhodnotila opravu ako neekonomickú a skutočnosť, že šetrenie je ukončené zistil prijatím finančných prostriedkov na účet, za ktoré si dal motorové vozidlo opraviť a toto motorové vozidlo je schopné prevádzky na cestných komunikáciách. Mal za to, že mal nárok na náhradné motorové vozidlo aj počas opravy motorového vozidla za cenu, ktorá mu bola uhradená, ktorý trval nevyhnutný čas.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C. s. p.), súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorý v uznesení z 28.6.2016, sp. zn. 3 MCdo 3/2015 uviedol: „Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Skutočnou škodou je v zásade ujma, ktorá znamená zmenšenie, zničenie, stratu, zníženie či iné znehodnotenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ nie je vylúčené). Pokiaľ ide o výšku náhrady škody, otázka skutočnej škody bola riešená už v rozhodnutí R 7/1992, v zmysle ktorého skutočnou škodou spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie či prenájom vozidla, prevyšujúcich náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť iba v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie - nájom náhradného vozidla, ktoré zodpovedá vozidlu zadržávanému. V danom prípade nevyhnutná potreba žalobcu zadovážiť si náhradné motorové vozidlo po dobu, keď nemohol užívať svoje motorové vozidlo, nebola účastníkmi spochybňovaná. Avšak aj u porovnateľného motorového vozidla platí, že rozsah náhrady, ku ktorej je škodca povinný, je obmedzený hľadiskom účelnosti.“ „So zreteľom na uvedené bolo potrebné výšku náhrady škody, za ktorú zodpovedá žalovaná, stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Skutočnou škodou, spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktoré prevyšujú náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol žalobca vylúčený po určitú dobu (do vydania nového osvedčenia 14. mája 2008). Ale aj u porovnateľného náhradného vozidla platí, že rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Preto pri určení skutočnej škody, za ktorú žalovaná zodpovedá, je treba stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (v danom prípade dohodnutou) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej.“ „Otázka, či náklady na nájom náhradného vozidla boli nutné a účelné, závisí vždy na posúdení konkrétnych okolností prípadu. Dôkazné bremeno o výnimočných okolnostiach odôvodňujúcich v konkrétnom prípade priznanie náhrady v čiastke vyššej, než je obvyklá potrebná k prenájmu porovnateľného vozidla, zaťažuje žalobcu.“

3. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktorý v rozsudku sp. zn. 2Co/328/2015 v odseku 24 odôvodnenia v obdobnom spore uviedol: „Odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením odvolateľa, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne. V danom prípade však pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že na strane poškodeného sa jednalo o účelne a nutne vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 23 dní, t. j. od 28.3.2011 do 19.4.2011, pričom k zapožičaniu náhradného motorového vozidla došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo 4.3.2011. Odvolací súd zdôrazňuje, že poškodený si náhradné vozidlo požičal iba na obdobie, kedy sa jeho poškodené auto nachádzalo v servise a poškodený dĺžku opravy nemohol ovplyvniť. Náhradné vozidlo

bolo vrátené bezodkladne po skončení opravy, preto je účelnosť jeho zapožičania jednoznačná. Taktiež bolo preukázané, že žalovaný priznal poškodenému poistné plnenie titulom nároku na náhradu škody za zapožičanie náhradného vozidla sumu 283,99 eura len za 5 dní vypožičania, vrátane prevzatia a odovzdania vozidla v sume 60 eur/deň.“

4. V danom prípade žalobca preukázal, že počas opravy svojho poškodeného motorového vozidla si prenajal náhradné motorové Y. J. J. S. O. C. C. J. R. R..K..S.. Náhradné motorové vozidlo žalobca užíval od 24.4.2016 do 7.6.2016, t. j. 45 dní. Zo zákazkového listu C. C. J. R. R..K..S.., súd prvej inštancie zistil, že poškodené motorové vozidlo žalobcu K. F., U. L. bolo v oprave od 24.4.2016 do 7.6.2016. Z listinného dôkazu predloženého žalobcom - výpisu z účtu zo dňa 30.9.2016 zistil, že dňa 30.6.2016 K. B. z poverenia žalobcu uhradil prenajímateľovi náhradného motorového vozidla C. C. J. R. R..K..S.., sumu 840 eur. Žalovaná nepreukázala doručenie písomnosti listu zo dňa 17.5.2016, v ktorom písomne informovala žalobcu o totálnej škode.

5. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že náklady na nájom náhradného motorového vozidla vynaložené žalobcom boli nutné a účelné v období od 24.4.2016 do 7.6.2016, kedy bolo poškodené motorové vozidlo žalobcu v oprave. Žalobca, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno preukázal, že na strane poškodeného sa jednalo o účelne a nutne vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 45 dní, t. j. od 24.4.2016 do 7.6.2016, pričom k zapožičaniu náhradného motorového vozidla došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou na jeho motorovom vozidle. Výška žalovaného nároku vyplýva z rozdielu medzi fakturovanou a priznanou čiastkou za prenájom náhradného motorového vozidla v sume 840 eur. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a žalovaná strana nedôvodne krátila poistné plnenie o žalovanú sumu, keď uznala iba náklady na prenájom náhradného vozidla v období od 24.4.2016 do 17.5.2016, t. j. za 24 dní. Súd prvej inštancie preto v zmysle § 1 ods. 1, § 4 ods. 2 zákona o PZP, § 822 - 823, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka rozhodol tak, že priznal žalobcovi žalovanú sumu 840 eur.

6. Povinnosťou žalovanej v zmysle § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka bolo plniť v lehote 15 dní od skončenia vyšetrenia poistnej udalosti. Žalovaná ukončila šetrenie poistnej udalosti 14.7.2016. Žalobca si podanou žalobou uplatnil právo na zaplatenie úrokov z omeškania od 5.8.2016 do zaplatenia vo výške 5 % ročne. Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalovaná je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, preto ju zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. vo výške 5 % ročne od 5.8.2016 do zaplatenia.

7. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C. s. p. v zmysle zásady úspechu strany vo veci. Žalobca mal v konaní úspech 100 %, žalovaná úspech nemala. Preto súd prvej inštancie zaviazal žalovanú stranu povinnosťou náhrady trov konania žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

8. Proti rozsudku podala žalovaná odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), písm. h) C. s. p. a žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jej odvolania (§ 393 ods. 2 C. s. p.) bola námietka, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu považovala za nesprávny, nezákonný a navyše aj arbitráry.

9. Poukázala na to, že žalobca si uplatnil vo vedenom súdnom spore nároky proti žalovanej ako poisťovateľovi z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 o PZP „Náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.“ Z vedeného sporu mala za nepochybné, že žalobca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že bol nútený prenajať si náhradné vozidlo; žalobca v tejto otázke absolútne neuniesol dôkazné bremeno.

10. Vychádzajúc z napadnutého rozsudku možno len dedukovať, že súd prvej inštancie si nutnosť a účelnosť prenájmu náhradného vozidla vyvodil výlučne zo skutočnosti, že počas prenájmu náhradného vozidla bolo poškodené motorové vozidlo žalobcu v oprave. V tejto súvislosti poznamenala, že samotná oprava poškodeného motorového vozidla sama o sebe ešte nie je dôvodom a už vôbec nie dôkazom o nevyhnutnosti a účelnosti prenájmu náhradného motorového vozidla.

11. Namietala, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku žiadnym relevantným spôsobom nevysporiadal so žalovanou namietanou skutočnosťou, že žalobca v súdnom konaní nepreukázal, že by samotný žalobca aj zaplatil faktúru prenajímateľovi náhradného vozidla - spoločnosti C. C. J. R. R..K..S.. V napadnutom rozsudku síce uvádza, že z výpisu z účtu zistil, že pán K. B. údajne z poverenia žalobcu uhradil 840 eur, avšak súdom deklarované poverenie žiadnym spôsobom z vykonaného dokazovania nevyplýva. Podotkol, že pán K.Ó. B. je konateľom a spoločníkom spoločnosti C. C. J. R. R..K..S..

12. Za uvedených okolností mala za to, že žalobca nepreukázal, že by sám zaplatil spoločnosti C. C. J. R. R..K..S.. faktúru v časti žalobou uplatňovaného nároku, v kauzálnom dôsledku čoho mu nemohla vzniknúť ani žiadna škoda a už vôbec nie účelne vynaložené (sic!) náklady na prenájom náhradného vozidla, ktorých náhrady sa v súdnom konaní má domáhať. Mala za to, že v uvedenom prípade by nevznikla žalobcovi žiadna škoda, keďže žiadnym spôsobom by nedošlo k zmenšeniu jeho majetkovej podstaty.

13. Odhliadnuc od uvedeného poukázala na skutočnosť, že prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom priznal žalobcovi aj úroky z omeškania, a to v rozpore s ustálenou judikatúrou. V tejto súvislosti poukázala na závery uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR z 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, ktorý sa ako dovolací súd stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nespĺnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd zároveň v rozhodnutí uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona o PZP je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti.

14. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že predmetom sporu bola čiastka 840 eur z titulu neuhradeného prenájmu náhradného motorového vozidla. Prenájom náhradného vozidla je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou na motorovom vozidle žalobcu K. F., čo vyplýva aj zo zákazkového listu opravy zo strany opravcu žalobcu zo dňa 24.4.2016, kde je uvedené, že k odovzdaniu vozidla došlo 7.6.2016, t. j. po doručení oznámenia zo strany žalovaného a pripísaní finančných prostriedkov zo strany žalovanej. Mal za to, že odovzdaním poškodeného motorového vozidla do opravy (podľa zákazkového listu) jednoznačne došlo k potrebe zabezpečenia náhradného motorového vozidla, tak ako vyplýva z rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/328/2015, pričom rovnaký výsledok vyplýva aj z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/97/2018 (ods. 41 a ods. 42).

15. Žalovanú istinu uhradil, o čom predložil doklad, t. j. preukázal, o čo sa mu majetok zmenšil. Skutočnosť, na ktorú poukazuje žalovaná, t. j. kto vložil finančné prostriedky na účet je irelevantný; je zrejmé, že k úhrade došlo v celom rozsahu a prenajímateľ motorového vozidla mal tieto finančné prostriedky na účte.

16. Vo veci namietaných priznaných úrokov z omeškania poukázal na skutočnosť, že si uplatňuje nárok na náhradu zákonných úrokov podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka z dôvodu úhrady zvyšnej časti prenájmu, pričom tieto finančné prostriedky by mohol využiť inak za predpokladu, že by žalovaná poisťné plnenie nekrátila. Preto poukazovanie na jeden rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 (ide o jednotlivé rozhodnutie, nie o ustálenú judikatúru), ktorý sa týka sankcie na porušenie povinnosti vyplývajúcej z osobitného predpisu považuje za nedôvodnú. Žalobca ani v žalobe neuplatňoval svoj nárok titulom porušenia povinnosti § 11 ods. 8, resp. § 11 ods. 6 písm. a) a b) zákona o PZP, ale zákonné úroky z omeškania, na ktoré mal nárok.

17. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C. s. p., keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem; dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku správny, preto ho v súlade s § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil. Rozsudok verejne vyhlásil 29.3.2022 (§ 219 ods. 3 C. s. p.).

18. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“) náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

19. Podľa § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti.

20. Podľa § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poisťiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poisťiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

21. Podľa § 1 ods. 1 zákona o PZP ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

22. Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Pretože odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 C. s. p.) a poukazuje na dostatočné skutkové a právne zdôvodnenie rozhodnutia, v ktorom sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými právne relevantnými aspektmi prejednávaného prípadu; dostatočne rozviedol rozhodujúci skutkový stav, uviedol stanoviská procesných strán k prejednáwanej veci, ako aj výsledky vykonaného dokazovania s tým, že citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré adekvátne vysvetlil.

24. Na margo námietky žalovanej, že z vedeného sporu je nepochybné, že žalobca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že bol nútený prenajať si náhradné vozidlo a v tejto otázke neuniesol dôkazné bremeno odvolací súd uvádza, že nemožno mať žiadnu pochybnosť o tom, že v dôsledku škodovej udalosti je poškodený obmedzený v práve užívať svoje motorové vozidlo a niet rozumného dôvodu od neho požadovať, aby upustil od zaužívaného spôsobu života. Náhradné vozidlo je formou kompenzácie za škodu spôsobenú na motorovom vozidle poškodeného a nutnosť potreby musí byť vnímaná v kontexte zachovania bežného životného štandardu poškodeného v situácii, kedy na jeho motorovom vozidle bola spôsobená škoda a svoje vozidlo preto nemôže používať. Odhliadnuc od toho, že žalobca v konaní preukazoval potrebu použitia motorového vozidla na účely cestovania do práce a zabezpečenia každodenných potrieb rodiny, čo žalovaná v priebehu konania relevantným spôsobom ani nespochybnila, nie je tiež zrejme, v čom konkrétne mala nastať zmena okolností, ktoré mal žalobca preukazovať vo vzťahu ku zvyšku uplatneného nároku (žalobkyňou nepriznaného), keď o nutnosti použitia náhradného motorového vozidla za obdobie prvých 24 dní žalovaná nemala žiadnu pochybnosť a dôvodom pre ktorý žalobcovi neposkytla spornú časť plnenia bola iba tá skutočnosť, že žalobcovi oznámila, že škodu na motorovom vozidle vyhodnotila ako totálnu škodu. A nakoľko súd prvej inštancie nemal preukázané doručenie oznámenia žalovanej o vyhodnotení škody ako totálnej, správne považoval za nutné a účelne vynaložené náklady za prenájom náhradného motorového vozidla aj za zvyšné

obdobie, t. j. do 7.6.2016, kedy bolo motorové vozidlo žalobcu v oprave a kedy žalobca až doručením oznámenia o ukončení šetrenia poistnej udalosti a oznámenia o výške poistného plnenia mal objektívnu vedomosť, že sa jedná o ekonomicky neúčelnú opravu.

25. Pokiaľ žalovaná ďalej namietala, že žalobca nepreukázal, že zaplatil faktúru prenajímateľovi a súd prvej inštancie iba uviedol, že sumu 840 zaplatil K. B., ale deklarované poverenie, na základe ktorého mal túto sumu zaplatiť z poverenia žalobcu z obsahu spisu nevyplýva, odvolací súd uvádza, že táto okolnosť z obsahu spisu vyplýva, a to konkrétne z prednesu právnej zástupkyne žalobcu na pojednávaní súdu dňa 25.4.2019, pričom je zároveň irelevantné, akým spôsobom si žalobca obstaral finančné prostriedky na úhradu faktúry a akým spôsobom úhradu realizoval; je nesporné, že suma 840 eur, ktorú žalobca požaduje v tomto konaní, bola za účelom splnenia záväzku vyplývajúceho mu z dlžného nájomného za prenájom motorového vozidla zaplatená. Súčasne hodno zdôrazniť, že v predmetnej veci nebolo sporné, že podmienky pre poskytnutie plnenia z povinného zmluvného poistenia žalobcovi ako poškodenému, ktorému škoda bola spôsobená A. P. O., ktorá bola povinne zmluvne poistená u žalovanej boli splnené, pričom žalobca bol oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi. Súdna prax je ustálená v názore, že náklady na vypožičanie náhradného motorového vozidla sú skutočnou škodou; sú to neočakávané náklady a výdavky, ktoré by poškodený nemal pri riadnom užívaní svojho motorového vozidla. V dôsledku dopravnej nehody poškodený prichádza o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo a v konečnom dôsledku je mu vnútený stav, keď nemožnosť využívať vlastné motorové vozidlo rieši požičaním náhradného vozidla. Systém povinného zmluvného poistenia primárne slúži na ochranu poškodených, aby následne nemuseli hradiť škodu úplne zo svojich finančných prostriedkov. Podľa názoru odvolacieho súdu preto z povahy právneho vzťahu, na základe ktorého sa poškodený domáhal plnenia priamo od poisťovateľa škodcu vyplýva, že náklady, ktoré by inak bol povinný hradiť z vlastných prostriedkov, majú byť zaplatené práve plnením poisťovateľa. A pokiaľ žalovaný poukazoval na § 15 ods. 2 zákona o PZP, podľa ktorého poškodený je povinný svoj nárok na náhradu škody preukázať, odvolací súd upriamuje pozornosť na tú skutočnosť, že zákon o PZP v § 15 ods. 2 odkazuje na § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka podľa ktorého, kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťovateľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťovateľ vyžiada. V danom prípade aj samotnej žalovanej na ukončenie šetrenia rozsahu jej povinnosti plniť postačovalo predloženie faktúry č. 026-06-16 vystavenej spoločnosťou C. C. J. R. R..K..S.. a nájomná zmluva na nájom motorového vozidla; v štádiu šetrenia žiaden doklad o úhrade od žalobcu nežiadala, jeho nárok za obdobie 24 dní považovala za preukázaný a žalobcovi väčšiu časť nákladov aj vyplatila.

26. Pokiaľ ide napokon o námietku žalovanej, že súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom priznal žalobcovi aj úroky z omeškania v rozpore s ustálenou judikatúrou, za ktorú označil závery vyplývajúce z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, odvolací súd uvádza, že predmetné rozhodnutie bolo zrušené uznesením Ústavného súdu SR zo dňa 14.10.2021, č. k. III. ÚS 309/2020-33, v ktorom ústavný súd vyslovil, že Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2000/26/ES o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o zmene a doplnení smerníc Rady č. 73/239/EHS a 88/357/EHS (štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel), ktorá bola následne nahradená smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2009/103/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti (kodifikované znenie) výslovne vyžaduje, aby sa zabezpečilo, že poškodenej osobe budú vyplatené aj úroky a dotknuté ustanovenia zákona je potrebné interpretovať tak, aby sa zabezpečil aj plný efekt utile smernice.

27. V nadväznosti (aj) na vyššie uvedené závery ústavného súdu odvolací súd uvádza, že vychádzajúc z doslovného znenia § 11 ods. 8 zákona o PZP možno dospieť k záveru, že tento pokrýva len poisťovateľove omeškание s nespĺnením svojej nepeňažnej povinnosti. Neexistuje však racionálne odôvodnenie tvrdenia, že na nespĺnenie iných povinností bude aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka vylúčená. Ustanovenie § 1 ods. 2 zákona o PZP totiž stanovuje aplikabilitu osobitných predpisov (s priamym odkazom na Občiansky zákonník) za podmienky, že samotný zákon o povinnom zmluvnom poistení nestanoví inak. Pertraktované ustanovenie tak explicitne zakladá subsidiaritu Občianskeho zákonníka k zákonu o PZP. Možno preto konštatovať, že zákon o PZP aplikáciu § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka nevylučuje a ani použitím výkladových metód nemožno dospieť k opozitnému záveru. Ak teda § 11 ods. 8 zákona o PZP sankcionuje len nespĺnenie nepeňažnej povinnosti zo strany

poisťovateľa, neexistuje racionálny predpoklad pre konštatáciu, v zmysle ktorej sa nebude sankcionovať ani omeškanie s peňažným plnením podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 ods. 2 zákona o PZP. Odvolací súd preto na uvedenom základe, právny záver súdu prvej inštancie o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania považuje za správny.

28. A keďže žalovaná v podanom odvolaní neuviedla žiadne ďalšie relevantné skutočnosti, ktorými by preukázala nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd ostatné tvrdenia uvádzané v odvolaní nepovažoval za podstatné, t. j. také, ktoré by svojou relevanciou aj v prípade preukázania boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie; ďalšie odvolacie námietky žalovanej preto odvolací súd vyhodnotil v ich súhrne ako právne irelevantné a také, ktoré z povahy veci nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi priznal proti žalovanej plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mal vo veci plný úspech.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).